

พรรณไม้งามรอบอาคารพิพิธภัณฑ์พืชสิรินธร

Bangkok Herbarium (BK)

กลุ่มวิจัยพฤกษศาสตร์และพิพิธภัณฑ์พืช
สำนักคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร

รายสัปดาห์ที่ 4 ประจำเดือนมิถุนายน 2561

อมเชย

ชื่อวิทยาศาสตร์

Cinnamomum bejolghota (Buch.-Ham.) Sweet

ชื่อวงศ์

LAURACEAE

ชื่อสามัญ

Cinnamon

ชื่ออื่น

ขนุนมะแวง, เชียกใหญ่(ตรัง), จวงตง(หนองคาย), เดียด, บริแวง(ระนอง), มหาปราบ(ตราด), มหาปราบตัวผู้(จันทบุรี), สมุลแว้ง, ฝนแสนห่า(นครศรีธรรมราช), แลงแวง(ปัตตานี), พะแว, โมงหอม, ระแวง(ชลบุรี)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ไม้ต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ สูง 7-25 เมตร เปลือกสีอมเทา ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงตรงกันข้าม หรือเยื้องกันเล็กน้อย รูปขอบขนานแกมรูปรี กว้าง 5-10 เซนติเมตร ยาว 15-30 เซนติเมตร ปลายใบมน แหลม หรือเรียวแหลม โคนใบแหลม ขอบใบเรียบ เนื้อใบหนาคล้ายแผ่นหนัง ก้านใบค่อนข้างใหญ่ ยาว 1-2 เซนติเมตร ดอกออกเป็นช่อใหญ่ แตกแขนงไถ่ยอด ยาว 20-25 เซนติเมตร ก้านช่อยาว 10-15 เซนติเมตร ก้านดอกย่อยยาว 2-5 มิลลิเมตร มีขน ดอกย่อยมีขนาดเล็ก สีขาวอมเหลือง มีกลีบรวม 6 กลีบ เชื่อมติดกันที่โคน มีขนเป็นมันเหมือนไหม กลีบรวมจะติดทนจนเป็นผล เกสรตัวผู้มี 9 อัน เรียงเป็น 3 วง วงที่ 1 และวงที่ 2 เป็นเกสรที่มีอับเรณูหันหน้าเข้าในก้านเกสรมีขน วงที่ 3 เป็นเกสรตัวผู้ที่มีอับเรณูหันออกนอก อับเรณูมี 4 พู มีต่อม 2 ต่อมอยู่ที่โคนก้าน ผลมีเนื้อ อวบน้ำ รูปรีหรือรูปค่อนข้างกลม ยาว 7-12 มิลลิเมตร

การกระจายพันธุ์

ถิ่นกำเนิดแถบเขตร้อนและกึ่งเขตร้อนของอเมริกาเหนือ อเมริกากลางและอเมริกาใต้

สภาพนิเวศวิทยา

พบในป่าดงดิบชื้นทั่วไป มักพบใกล้แหล่งน้ำ

การใช้ประโยชน์

เนื้อไม้กลิ่นหอมคล้ายการบูร เนื้อหยาบแข็งค่อนข้างเหนียวใช้ในการแกะสลัก ทำหีบใส่ของที่ป้องกันแมลง เครื่องเรือน ไม้บุผนังที่สวยงาม สรรพคุณทางยาใช้รากและใบ ต้มให้หึ่งที่ตลอดใหม่ดื่มและรักษาไข้ เปลือก มีรสหวานหอม ใช้เข้ายานัตถุ์ แก้ปวดศีรษะ เข้ายาบำรุงกำลัง แก้จุกเสียดแน่นท้อง น้ำมันที่กลั่นได้จากเปลือกใช้เป็นยาฆ่าโรคและกันบูตได้